

Kultúra mindenkinek

Kívül-belül megújult az utóbbi két évben az egykori „Dózsa”, mai nevén Vigyázó Sándor Művelődési Ház. A épület 1962-es átadása óta igencsak elhasználódott, ezért az önkormányzat 2008-ban egy korszerűsítési programot indított el, amelynek során lépésről-lépésre felújítják az intézményt. 2008 tavaszán a fórum-teremmel kezdték, majd a nyáron egy nagyberuházás keretében az épület vadonatúj külső homlokzatot és új nyílászárókat kapott, parkoló épült köré, felújították a tetőt, kicserélték az üvegezett felülvilágítót is. Új, színes, 21. századi arculatot kapott a belső tér, megnyílt egy kávézó, majd

2009-ben a galéria felújítása következett. A két év alatt közel 60 millió forintot költött az intézményre a polgármesteri hivatal. Martonosiné Orosz Márta, a Ház 1991-től „hivatalban” lévő, idén leköszönő igazgatója időt és energiát nem spórolva hozta létre a kultúra ezen kis birodalmát. A stafétát Kelemenné Hajnal Csilla, eddigi helyettese veszi át 2010 januárjában. A „Vigyázó Műház” dolgozói a sokszínűsége törekednek, és céljuk, hogy a lehető legtöbb embernek kínáljanak valamilyen művelődési formát, tartalmas kulturálódási lehetőséget, figyelembe véve a megfizethetőség szempontjait is.

HH

A művelődési ház korosztálytól függetlenül kedvelt találkozóhely

A megújult fórumterem a közmeghallgatásoknak is színtere

A legnagyobb beruházás a homlokzat és a tető felújítása volt

A bejárattal szemben Vigyázó Sándor új emléktáblája fogadja a látogatót

2009-ben korszerűbb lett az informatika terem

A galéria szintjét is felújították

Mint egy falat kenyér

Több kilométernyi utat újított fel az Önkormányzat Rákoscsabán. Az átadáson közel száz helyi lakos is részt vett, akiknek Riz Levente polgármester, valamint Horváth Tamás alpolgármester elmondta: a megszoritások ellenére a pályázatoknak köszönhetően újabb és újabb utakat tudnak építeni illetve felújítani. A Nápoly utcának és környékének különösen nagy szüksége volt ezekre a munkálatokra, hiszen ahogy a lakók mondták, „Itt 1956 óta nem történt semmi”, így minden nyáron rettegtek az esőzésektől amik újra és újra

elhordták az utca kövezetét. Ágoston Béla és Hajdú János Pajta utcában laknak és a régi időkre emlékezve mesélték, hogy volt olyan, aki esőzés után az utca végén összegyűlt sódert tolt talicskán az építkezésére. Ilyen gond a következő több tíz évben már nem fordulhat elő, hiszen az utcák jó minőségű burkolatot kaptak.

Gy.G.

A hagyományos hordógurítás

Egy, a most leaszfaltozott utcák közül

Az oldalt a Hajdú Művek Kft. támogatta